

vanskelige vilkår vi byder de mennesker, som skal levere velfærden til glæde for borgerne i Danmark. De arbejdsvilkår er præget af, at der bruges alt for meget tid på papirusseri. Derfor har vi fremlagt en tillidsreform. De er præget af, at der er personalemangel. Derfor har vi foreslået en dagpengereform. Vi har foreslået en skatte-reform. Det er alt sammen tiltag, der med rette kunne gennemføres i Folketinget, og som vil bidrage til at forbedre arbejdsvilkårene for de ansatte i den offentlige sektor.

I stedet for koncentrerer man sig om at blande sig i noget af det, som man ikke burde blande sig i, nemlig overenskomstforhandlingerne. Det er derfor, at jeg i dag vil sige, at vi har luftet tanker om en løn- og rekrutteringskommission, for vi synes, det er udmærket at se på, om der skulle være strukturelle problemer, som kræver en politisk indblanding. Det kunne f.eks. være loven om ligeløn, som blev indført for at sikre køns-mæssig ligestilling. Der kan være andre elementer, det er relevant at kigge på rent lovgivnings-mæssigt. Det står vi stadig væk ved.

Det er selvfølgelig noget, der har betydning, fordi det er lovgivning, men når det kommer til spørgsmålet, som vi behandler i dag, med den her perlerække af forslag til vedtagelser, hvor nogle har karakter af næsten bare at konstatere ingenting, og hvor andre er meget konkrete, må vi sige, at vi står vagt om den danske model. Derfor er vores holdning, at vi ikke fremsætter forslag til vedtagelse i dag, og at vi ikke agter at stemme for nogen vedtagelse, men tværtimod vil afstå fra at stemme, fordi vi synes, at hele denne debat er meget dårligt anbragt og lidt af en fejltagelse.

Kl. 13:04

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren.

Undskyld, der er endnu en, der har meldt sig for en kort bemærkning. Det er formålstjenligt, hvis man melder sig lidt tidligere.

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Frank Aaen (EL):

Jeg beklager.

Nu hørte jeg ikke helt, om hr. Morten Østergaard mener, at der er store kvindegrupper og lavtlønsgrupper inden for den offentlige sektor, der burde have et lønloft, fordi de af historiske grunde er placeret alt for lavt i lønsystemerne. Men i givet fald, hvordan synes Det Radikale Venstre så at det problem skal løses? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Når nu det er Folketinget og regeringen, der bestemmer de økonomiske rammer for kommunerne og regionerne og også er arbejdsgiver for statens lavtlønnede, er det så ikke korrekt, at det er de rammer, der bestemmer, hvilke muligheder der er for at løfte nogle grupper? Og er det politisk indblanding, eller er det ikke politisk indblanding?

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:05

Morten Østergaard (RV):

For at tage det sidste først vil jeg sige, at det, der er helt klart, er, at det, der foregik før jul, hvor regeringen lod sig overtale af et flertal, der var mere eller mindre manifesteret, var et historisk nybrud. Jeg spurgte konkret, om der var fortilfælde for, at man havde ændret skønnet, og det kunne vi ikke få oplyst at der var.

Derfor må vi sige, at det, der foregik på baggrund af det pres, som Enhedslisten også har været med til at lægge, var – helt nyt – at regeringen på det tidspunkt gik ind og ændrede sit skøn, og dermed har vi en anden proces, end vi hidtil har haft.

Men det er klart, at der er offentlige arbejdsgivere, og at de forhandler, som de har gjort så mange gange før, men vi må sige, at det politiske pres, som er lagt i de forhandlinger, formentlig ikke medvirker til at fremme en lettere forhandlingsløsning. Vi må jo håbe, at det alligevel lykkes parterne på ansvarlig vis at komme frem til en løsning, men jeg vil gerne sige, at det politiske pres, som har været lagt her fra Folketingets side, formentlig ikke har bidraget til den.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Frank Aaen (EL):

Der er jo ingen tvivl om, at det har politisk betydning, og at det har betydning for forhandlingerne, hvilke rammer der lægges fra Folketingets side. Hvilke rammer har kommunerne at forhandle inden for? Hvis det er inden for den samme ramme, er realiteten jo, at man enten skal tage pengene fra én gruppe for at give til en anden, hvilket er besværligt, eller også skal til at fyre ansatte for f.eks. at skaffe penge til at give en gruppe et særligt løft.

Men jeg hørte i virkeligheden ikke rigtig Det Radikale Venstres ordfører svare på: Er det et problem, at vi har meget store grupper af ansat-